24/06/2020

Η Ιερά Μητρόπολη για την αγιοκατάταξη του μακαριστού Μητροπολίτη Εδέσσης κυρού Καλλινίκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Στην αγιοκατάταξη του μακαριστού Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κυρού Καλλινίκου (1919-1984) προχώρησε στις 23 Ιουνίου του 2020 η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας οι καμπάνες των ενοριών της Ι. Μητροπόλεως Εδέσσης ήχησαν χαρμόσυνα, ενώ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εδέσσης κ. Ιωήλ, κληρικοί και πιστοί της Ι. Μητροπόλεως έψαλλαν ενώπιον του τάφου του νέου αγίου της Εκκλησίας το Απολυτίκιον, το Κοντάκιον και το Μεγαλυνάριόν του.

Ο εν αγίοις Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Καλλίνικος (κατά κόσμον Δημήτριος) Πούλος γεννήθηκε στο χωριό Σιταράλωνα Αγρινίου στις 26 Ιανουαρίου 1919 από ευσεβείς γονείς. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Θερμού με άριστες επιδόσεις και εισήχθη στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αρίστευσε στις πτυχιακές εξετάσεις με προοπτικές πανεπιστημιακής προώθησης

(1942). Προκειμένου να προσφέρει στην τοπική Εκκλησία εργάσθηκε ως Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας πλησίον του μακαριστού Μητροπολίτου Ιεροθέου μέχρι το 1946 κηρύττοντας παράλληλα στον λαό του Μεσολογγίου.

Το 1946 και σε ηλικία 27 ετών κατετάγη στις Δυνάμεις Καταδρομών (ΛΟΚ) και υπηρέτησε με πατριωτισμό και παροιμιώδη θρησκευτικό ζήλο μέχρι τον Απρίλιο του 1949. Επιστρέφοντας στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας ανέλαβε και πάλι τα καθήκοντα του Γραμματέως και λαϊκού ιεροκήρυκος σε όλη την επαρχία.

Εκάρη μοναχός στις 23 Νοεμβρίου 1957 στην Ιερά Μονή Μυρτιάς με το όνομα Καλλίνικος και την επομένη χειροτονήθηκε Διάκονος στον Ι. Μ. Ναό Αγ. Σπυρίδωνος Μεσολογγίου από τον κατά σάρκα αδελφό του Μητροπολίτη Διδυμοτείχου Κωνσταντίνο. Την 1η Δεκεμβρίου του ιδίου έτους χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και προχειρίσθηκε Αρχιμανδρίτης. Μετά από 25ετή διακονία στην Ι.

Μητρόπολη Αιτωλίας εξελέγη Μητροπολίτης Εδέσσης και Πέλλης στις 24 Ιουνίου 1967 και την επομένη χειροτονήθηκε στον Ι.Ν. Αγ. Διονυσίου Αρεοπαγίτου Αθηνών. Αγωνίσθηκε για τον καταρτισμό των κληρικών της Ι. Μητροπόλεώς του διοργανώνοντας συνέδρια και ιερατικές συνάξεις. Περιόδευσε ακούραστα την Αρχιερατική του περιφέρεια και φρόντισε ιδιαίτερα για τις χειροτονίες νέων κληρικών, το κήρυγμα και την ιερά εξομολόγηση. Ανέδειξε επίσης τις τοπικές αγίες, Νεομάρτυρα Χρυσή και μάρτυρα Βάσσα την Εδεσσαία. Ίδρυσε Οικοτροφείο για την σπουδάζουσα νεολαία και Γηροκομείο για τους ηλικιωμένους. Προέβαλλε τον μοναχισμό και ανασύστησε την Ι. Μονή Αρχαγγέλου Μιχαήλ Αριδαίας. Παρά την αρετή και την ακεραιότητά του δέχθηκε άδικες και συκοφαντικές επιθέσεις προερχόμενες κυρίως από εχθρούς της Εκκλησίας και του Έθνους. Τις αντιμετώπισε με υποδειγματική πραότητα και αγάπη. Εκοιμήθη στις 8δέσσης Αυγούστου 1984 μετά από επτάμηνη ασθένεια. Στην εξόδιο ακολουθία του παρέστησαν 29 Αρχιερείς, πολυάριθμοι κληρικοί και μεγάλο πλήθος λαού. Ετάφη στο δημόσιο Κοιμητήριο της Έδεσσας μετά από δική του επιθυμία, επειδή θέλησε να βρίσκεται κοντά στον λαό που υπηρέτησε και αγάπησε.

Υπήρξε πανθομολογουμένως ένα ασκητής Επίσκοπος, με ιεραποστολικό ζήλος, πλήρως αφιερωμένος στον Θεό και την Εκκλησία. Ο λόγος του ήταν βαθιά θεολογικός και αναγεννητικός. Πληροφόρησε την ποιμαντορία του με υποδειγματική ευλάβεια και φόβο Θεού θυσιάζοντας τον εαυτό του για το ποίμνιο. Αντιμετώπισε την ανίατη ασθένειά του αφήνοντας τον εαυτό του στα χέρια του Θεού και αξιώθηκε οσιακού τέλους λέγοντας λίγο πριν την εκδημία του: «Είμαι αμαρτωλός επίσκοπος, αλλά αγαπώ τον Θεό και την Εκκλησία». Στην διαθήκη του έγραψε: «Ακίνητον περιουσίαν δεν έχω. Χρήματα δεν έχω. Αν ευρεθούν ολίγα χιλιόδραχμα να κατατεθούν εις το Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον της Ιεράς Μητροπόλεως... Το έλεος του Κυρίου να με συνοδεύει κατά την εκ του ματαίου τούτου κόσμου εκδημίαν μου».

Η παρουσία του παραμένει ζωντανή μετά τον θάνατό του, ενώ πολλοί Αρχιερείς, κληρικοί και λαϊκοί μαρτυρούν γραπτά και προφορικά για την αγιότητά του. Η εκδίωξη δαιμονίων δια της προσευχής του και οι θαυματουργικές επεμβάσεις του σε αρρώστους μετά την κοίμησή του φανερώνουν ότι δοξάσθηκε από τον Θεό.

Πνευματικά αναστήματά του είναι ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος και ο νυν ποιμενάρχης της Ι. Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ.

Η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος σε επιστολή του προς τον Μητροπολίτη Εδέσσης κ. Ιωήλ (3.8.2004) μνημόνευσε την οσιακή του κοίμηση και αναφέρθηκε στον ίδιο ως εξής: «Ο ταπεινός και πράος, ο ευέντευκτος και γλυκύς, ο φιλόστοργος και εν την φυλακή του πιστευθέντος αυτού ποιμνίου άγρυπνος και περίφροντις, ο πιστός οικονόμος της ποικίλης χάριτος του Θεού... ο γρηγορών φύλαξ της ιεράς παρακαταθήκης και των εκκλησιαστικών θεσμίων της Εκκλησίας Εδέσσης Καλλίνικος... υπήρξεν όντως ”Κόσμημα της Εκκλησίας”».

Η ιερά μνήμη του Αγίου θα εορτάζεται στις 8 Αυγούστου. Ακολουθία, Παρακλητικό Κανόνα, Χαιρετισμούς και Εγκώμια του εν Αγίοις πατρός ημών Καλλινίκου, Μητροπολίτου Εδέσσης συνέθεσε ο Μητροπολίτης Εδέσσης κ. Ιωήλ. Παραθέτουμε σύνδεσμο της Ιεράς Ακολουθίας:

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΔΕΣΣΗΣ